

надъ игото-то подъ кое-то той лежеше. Тѣзи списанія ся прѣскаха като стрѣли отъ единія край на Франца до другія и тѣхнитѣ автори ся обожаваха. Кога-то Волтеръ отиде за послѣденъ пѣтъ въ Парисъ цѣль градъ скочи да го посрѣшне, да му изрази любовь-та си. Изучваніе-то на Римска-та и Гърска-та исторія, къмъ кои-то театрални-тѣ прѣставленія бѣха обърнали вниманіе-то на народа, породи въ Френци-тѣ съвсемъ други понятія къмъ отечество-то имъ. До тогазъ тѣ сматряха Франца като притѣжаніе на Царя и на благородни-тѣ и нещаха да знаятъ нито за нейни-тѣ сполуки нито за нейни-тѣ злощастія. Сега тѣ упознаха, че отечество-то е майка-та на сѣкій единородецъ, че сѣкій има не само право, но даже и длѣжность да ся грижи, съ сѣкій начинъ, за нейна-та слава, нейна-та честь, нейна-та защита.

Това душевно преобращеніе бѣше станало само между третя-та класа отъ народа; духовенство-то и благородни-тѣ, презираха тѣзи умственни занятія и ся занимаваха само съ раскошества и ниски задоволствія.

На 1789 френско-то правителство бѣше дошло до края на пропастъ-та. Народа бѣше крайно осиромашалъ и неможеше вече да плаща даждія; данъци-тѣ бѣха ебрани за нѣколко години напредъ, или бѣха шкѣнтирани при банкери-тѣ за още по дълго време и съ сичко това счупена паранямаше въ каситѣ нито за войска-та, нито за правосѣдіе-то, нито за двора. Друго срѣдство неоставаше на правителството освенъ да ся свикатъ представители отъ народа, кои-то да зематъ отгоря си вина-та за налаганіе на нови даждія. Нужда-та за преобразование, коренни преобразование, ся осѣщаше отколе въ народа и сега правителство-то, чрезъ повикваніе на представители, даде пѣтъ на народно-то желаніе да ся заяви, да поиска тѣзи коренни реформи.

Народа при избираніе-то на свои-тѣ представители даде имъ и разясненія какве преобразование тѣ трѣба да искатъ отъ правителство-то. Замечателно-то е, че ако сѣкій градъ да даде на своя представитель свои-тѣ частни наставленія, сички-тѣ тѣзи наставленія си приличаха; тѣ бяха слѣдующи-тѣ: 1° *Онищоженіе на привилегій-тѣ* и въведжаніе на равенство между сички-тѣ царски поданници; сиречъ, благородни-тѣ и духовенство-то трѣба да плащатъ даждіе за свои-тѣ имоти, служби-тѣ на държава-та и военство-то да ся даватъ не на тази или оназъ